

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści	Strona
	I <i>Rezolucje, zalecenia i opinie</i>	
	OPINIE	
	Europejski Bank Centralny	
2009/C 30/01	Opinia Europejskiego Banku Centralnego z dnia 5 grudnia 2008 r. dotycząca projektu dyrektywy w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością (CON/2008/84)	1
	II <i>Informacje</i>	
	INFORMACJE INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ	
	Komisja	
2009/C 30/02	Zezwolenie na pomoc państwa w ramach przepisów zawartych w art. 87 i 88 Traktatu WE — Przy- padki, względem których Komisja nie wnosi sprzeciwu ⁽¹⁾	10
2009/C 30/03	Zezwolenie na pomoc państwa w ramach przepisów zawartych w art. 87 i 88 Traktatu WE — Przy- padki, względem których Komisja nie wnosi sprzeciwu	14
2009/C 30/04	Komunikat Komisji oficjalnie uznający za przestarzałe niektóre akty prawa wspólnotowego w zakresie rolnictwa	18
2009/C 30/05	Zezwolenie na pomoc państwa w ramach przepisów zawartych w art. 87 i 88 Traktatu WE — Przy- padki, względem których Komisja nie wnosi sprzeciwu ⁽¹⁾	23

IV *Zawiadomienia*

ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

Komisja

2009/C 30/06	Kursy walutowe euro	24
--------------	---------------------------	----

V *Ogłoszenia*

PROCEDURY ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

Komisja

2009/C 30/07	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa COMP/M.5465 — Orkla/Sapa) — Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej ⁽¹⁾	25
2009/C 30/08	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa COMP/M.5459 — Alcoa/Elkem) — Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej ⁽¹⁾	26

Nota do czytelnika (patrz: wewnętrzna tylna strona okładki)

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

OPINIE

EUROPEJSKI BANK CENTRALNY

OPINIA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO

z dnia 5 grudnia 2008 r.

dotycząca projektu dyrektywy w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością

(CON/2008/84)

(2009/C 30/01)

Wprowadzenie i podstawa prawna

W dniu 30 października 2008 r. Europejski Bank Centralny (EBC) otrzymał wniosek Rady Unii Europejskiej o wydanie opinii dotyczącej projektu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością, zmieniającej dyrektywy 2005/60/WE i 2006/48/WE oraz uchylającej dyrektywę 2000/46/WE ⁽¹⁾ (zwanej dalej „projektem dyrektywy”).

Właściwość EBC do wydania opinii wynika z art. 105 ust. 4 w związku z pierwszym i czwartym tiret art. 105 ust. 2 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, jako że projekt dyrektywy dotyczy podstawowych zadań Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC), a mianowicie definiowania i realizacji polityki pieniężnej Wspólnoty ⁽²⁾ oraz wspierania sprawnego funkcjonowania systemów płatniczych. Właściwość EBC wynika również z art. 105 ust. 5 Traktatu, zgodnie z którym ESBC przyczynia się do należytego wykonywania polityk prowadzonych przez właściwe władze w odniesieniu do nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i do stabilności systemu finansowego. Rada Prezesów wydała niniejszą opinię zgodnie ze zdaniem pierwszym art. 17 ust. 5 Regulaminu Europejskiego Banku Centralnego.

Uwagi ogólne

Celem projektu dyrektywy jest otwarcie rynku emisji pieniądza elektronicznego przez instytucje pieniądza elektronicznego (electronic money institutions — zwane dalej „ELMIS”), które podlegają mniej restrykcyjnemu reżimowi nadzoru ostrożnościowego niż instytucje kredytowe. EBC popiera ideę zmiany dyrektywy 2000/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 września 2000 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością ⁽³⁾, ponieważ oznacza to, że dyrektywa 2000/46/WE nie jest całkowicie zgodna z aktualnymi oczekiwaniami rynku w zakresie emisji pieniądza elektronicznego. Jednocześnie EBC ma poważne obawy związane z propozycją zmiany sposobu definiowania ELMIS z „instytucji kredytowych” na „instytucje

⁽¹⁾ KOM(2008) 627, wersja ostateczna.

⁽²⁾ W tym zakresie zastosowanie ma również kompetencja EBC wynikająca z art. 5 Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego (zwanego dalej „Statutem ESBC”), ponieważ projekt dyrektywy ma wpływ na gromadzenie informacji statystycznych w celu definiowania i realizacji polityki pieniężnej w strefie euro.

⁽³⁾ Dz.U. L 275 z 27.10.2000, s. 39.

finansowe” w rozumieniu dyrektywy 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe (wersja przededagowana) ⁽¹⁾, ponieważ zmiana taka może mieć daleko idące konsekwencje dla realizacji polityki pieniężnej. Z podobnych powodów projekt dyrektywy budzi również obawy z punktu widzenia działań nadzorczych, ponieważ osłabia reżim nadzorczy mający zastosowanie do ELMIS, jednocześnie rozszerzając zakres ich działalności. Wskazane powyżej obawy omawiamy w szczegółach poniżej.

Uwagi szczegółowe

1. Charakter prawny ELMIS

1.1 Dla oceny skutków wprowadzenia projektu dyrektywy ważne jest zrozumienie charakteru prawnego instytucji, jakimi są ELMIS. W tym zakresie art. 4 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2006/48/WE definiuje ELMIS jako instytucje kredytowe w rozumieniu dyrektywy 2000/46/WE. Artykuł 1 ust. 3 lit. a) dyrektywy 2000/46/WE definiuje instytucję pieniądza elektronicznego jako „przedsiębiorstwo lub inną osobę prawną, inną niż instytucja kredytowa zdefiniowana w art. 1 pkt 1 akapit pierwszy dyrektywy 2000/12/WE [obecnie dyrektywy 2006/48/WE], która emituje środki płatnicze w formie pieniądza elektronicznego”. Artykuł 17 ust. 1 projektu dyrektywy usuwa ELMIS z zakresu powyższej definicji instytucji kredytowych i kwalifikuje je do „instytucji finansowych” w rozumieniu art. 4 pkt 5 dyrektywy 2006/48/WE. Jednak w świetle rodzajów działalności, jakie ELMIS będą mogły podejmować zgodnie z postanowieniami projektu dyrektywy, ich charakter prawny byłby nadal zbliżony do charakteru instytucji kredytowych. Wniosek taki wynika z analizy definicji instytucji kredytowej zawartej w art. 4 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2006/48/WE, zgodnie z którą „instytucja kredytowa” to „przedsiębiorstwo, którego działalność polega na przyjmowaniu depozytów lub innych funduszy podlegających zwrotowi od ludności oraz na przyznawaniu kredytów na swój własny rachunek”.

1.2 „przedsiębiorstwo”

Znaczenie terminu „przedsiębiorstwo” odpowiada znaczeniu, w jakim termin ten jest używany w zawartych w Traktacie zasadach dotyczących konkurencji ⁽²⁾. Choć termin ten nie został zdefiniowany w Traktacie, jego znaczenie jest ogólnie rzecz biorąc ustalone w prawie wspólnotowym i obejmuje wszelkie osoby fizyczne i prawne prowadzące działalność handlową ⁽³⁾ lub gospodarczą, bez względu na ich status prawny oraz sposób finansowania ⁽⁴⁾. Artykuł 2 ust. 1 projektu dyrektywy definiuje instytucję pieniądza elektronicznego jako „osob[ę] prawn[ą], której udzielono zezwolenia na emisję pieniądza elektronicznego”. A zatem pierwsza część wymogu bycia „przedsiębiorstwem” zgodnie z definicją instytucji kredytowej jest spełniona. Ponadto emitowanie przez ELMIS pieniądza elektronicznego oraz świadczenie innych usług płatniczych, zgodnie z dyspozycją art. 8 projektu dyrektywy, można z całą pewnością uznać za prowadzenie zarówno działalności handlowej, jak i gospodarczej.

1.3 „którego działalność polega na przyjmowaniu depozytów lub innych funduszy podlegających zwrotowi od ludności oraz na przyznawaniu kredytów na swój własny rachunek”

Jak zauważył Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, „[nie ulega wątpliwości], że pozyskiwanie depozytów i udzielanie kredytów stanowi podstawową działalność instytucji kredytowych” ⁽⁵⁾. Należy zwrócić uwagę na kumulatywny charakter tych dwóch aspektów tej działalności, co oznacza, że muszą one występować jednocześnie, aby dana instytucja kredytowa była objęta zakresem definicji z dyrektywy 2006/48/WE. Wystarczy jednak, aby dane przedsiębiorstwo było zgodnie ze swym statutem uprawnione do wykonywania tych dwóch rodzajów działalności; nie jest natomiast konieczne ich jednoczesne wykonywanie, a nawet w ogóle ich wykonywanie w praktyce ⁽⁶⁾. Najważniejsze jest to, czy dana instytucja jest z prawnego punktu widzenia uprawniona do wykonywania odpowiednich transakcji. Te elementy poddano szczegółowej analizie poniżej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 1. Zob. art. 4 ust. 1 i 5 dyrektywy 2006/48/WE.

⁽²⁾ Zob. J.A. Usher, „The Law of Money and Financial Services in the EC”, wydanie drugie, Clarendon Press, Oxford, 2000 r., s. 116.

⁽³⁾ Decyzja Komisji 86/398/EWGz dnia 23 kwietnia 1986 r. dotycząca postępowania w trybie art. 85 Traktatu EWG (IV/31.149 — Polipropylen) (Dz.U. L 230 z 18.8.1986, s. 1).

⁽⁴⁾ Wyrok w sprawie C-41/90 Höfner i Elser, Rec. s. I-1979; wyrok Sądu w sprawie T-319/99 FENIN przeciwko Komisji, Rec. s. II-357.

⁽⁵⁾ Wyrok w sprawie C-442/02 CaixaBank France, Zb.Orz s. I-8961, pkt 16.

⁽⁶⁾ Zob. P. Clarotti, „The Harmonization of Legislation relating to Credit Institutions”, w: Common Market Law Review, tom 19, nr 2, Kluwer Law International, 1982 r., s. 249 oraz P. Verheugd, „Definition of credit institution”, w: Banking and EC Law Commentary, pod red. M. van Empel i R. Smits, Kluwer Law International, Deventer, 1992 r., s. 17.

1.4 „przyjmowanie depozytów lub innych funduszy podlegających zwrotowi”

1.4.1 Zgodnie z art. 8 ust. 2 i 3 projektu dyrektywy, ELMIS nie mogą prowadzić działalności polegającej na przyjmowaniu depozytów. Choć dyrektywa 2006/48/WE nie definiuje czynności przyjmowania depozytów, pojęcie „depozytów lub innych funduszy podlegających zwrotowi” w rozumieniu dyrektywy 2006/48/WE było szeroko interpretowane przez Trybunał Sprawiedliwości, który wskazał, że „termin »inne fundusze podlegające zwrotowi« (...) odnosi się nie tylko do instrumentów finansowych posiadających nieodłączną cechę zwrotności, ale także do tych, które, chociaż nie posiadają tej cechy, podlegają umownemu postanowieniu o zwrocie zapłaconych środków” ⁽¹⁾. Nie jest istotne, czy środki takie są otrzymywane jako depozyty, czy też w innych formach, takich jak „ciągła emisja obligacji i innych porównywalnych papierów wartościowych” ⁽²⁾, o których była mowa w poprzedniczej dyrektywie 2006/48/WE. Dlatego też „przyjmowanie dowolnych środków może stanowić działalność polegającą na przyjmowaniu depozytów (w szerokim rozumieniu), jeżeli obecny jest element zwrotu otrzymanych środków. W tym sensie nie ma znaczenia, czy wymóg zwrotu istnieje już w momencie ich otrzymania (i stanowi »przedmiotowo istotny« element transakcji), czy też zobowiązanie to powstaje dopiero na skutek powstania uprawnienia opartego na umowie” ⁽³⁾. Poprawna interpretacja przyjmowania depozytów „będzie musiała uwzględnić kwestię zakresu oszczędności podlegających ochronie oraz interpretację cech »działalności kredytowej« w świetle ryzyk uznawanych za istotne dla ochrony zwrotu depozytów. Wynikiem jest tendencja do szerokiej wykładni zarówno pojęcia działalności polegającej na przyjmowaniu depozytów, jak i pojęcia kredytu” ⁽⁴⁾.

1.4.2 W tym kontekście należy zauważyć, że zgodnie z motywem 8 dyrektywy 2000/46/WE, „[o]trzymanie środków pieniężnych od ludności w zamian za pieniądź elektroniczny, skutkujące saldem kredytowym pozostającym na rachunku w instytucji emitującej, stanowi otrzymanie depozytów lub innych środków zwrotnych (...)”. Zgodnie z postanowieniami projektu dyrektywy, środki otrzymane w ten sposób nie będą już stanowiły depozytu czy innych funduszy podlegających zwrotowi. W uzasadnieniu projektu dyrektywy nie podano przyczyn wprowadzenia takiej zmiany; wydaje się jednak, że jest to generalna próba ujednoczenia przepisów dyrektywy 2000/46/WE z przepisami dyrektywy 2007/64/WE ⁽⁵⁾. Jak wskazano już w opinii CON/2006/21 z dnia 26 kwietnia 2006 r. o projekcie dyrektywy w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego ⁽⁶⁾, EBC uważa, że otrzymywanie środków w ten sposób stanowi działalność polegającą na przyjmowaniu depozytów, a to z tej przyczyny, że środki te mogą być utrzymywane przez czas nieokreślony a emitent może wypłacać odsetki od otrzymanych środków. W szczególności w odniesieniu do wypłacania odsetek Trybunał Sprawiedliwości uznał, że „[g]dy instytucja kredytowa, filia spółki zagranicznej, stara się wejść na rynek państwa członkowskiego, konkurowanie poprzez stawki oprocentowania rachunków depozytowych a vista stanowi najskuteczniejszą metodę osiągnięcia tego celu. (...) Ograniczenie wykonywania i rozwijania działalności przez te filie, które wynika z będącego przedmiotem postępowania zakazu [zakazu oprocentowania rachunków depozytowych a vista] jest tym istotniejsze, że [nie ulega wątpliwości, iż] pozyskiwanie depozytów i udzielanie kredytów stanowi podstawową działalność instytucji kredytowych (...)” ⁽⁷⁾.

1.4.3 I wreszcie, dla twierdzenia, że ELMIS nadal będą przyjmować depozyty lub inne fundusze podlegające zwrotowi decydujące jest to, że środki wpłacane na rzecz ELMIS podlegają wykupowi zgodnie z art. 5 projektu dyrektywy, zgodnie z którym środki te podlegają zwrotowi posiadaczowi pieniądza elektronicznego, na wniosek i według ich wartości parytetowej.

1.5 „od ludności”

Jeżeli chodzi o przyjmowanie depozytów, to dana instytucja musi prowadzić działalność polegającą na przyjmowaniu depozytów „od ludności”. W braku orzecznictwa Trybunału bezpośrednio interpretującego termin „od ludności” użyty w definicji instytucji kredytowej w dyrektywie 2006/48/WE, wielu przedstawicieli doktryny wyraziło opinie co do znaczenia terminu „od ludności” w definicji „instytucji

⁽¹⁾ Wyrok w sprawie C-366/97 Romanelli, Rec. s. I-855, pkt 17.

⁽²⁾ Motyw 5 pierwszej dyrektywy Rady 77/780/EWG z dnia 12 grudnia 1977 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe (Dz.U. L 322 z 17.12.1977, s. 30).

⁽³⁾ Zob. Alexander Bornemann, „Abridged Opinion on the Concept of the Credit Institution in the Directives of the European Community Relating to Bank Regulation and Supervision”, str. 11. Publikacja dostępna w formacie PDF pod adresem <http://www.money-advice.net/media.php?id=234>

⁽⁴⁾ Tamże.

⁽⁵⁾ Dyrektywa 2007/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego zmieniająca dyrektywy 97/7/WE, 2002/65/WE, 2005/60/WE i 2006/48/WE i uchylająca dyrektywę 97/5/WE (Dz.U. L 319 z 5.12.2007, s. 1).

⁽⁶⁾ Dz.U. C 109 z 9.5.2006, s. 10.

⁽⁷⁾ Zob. wyrok w sprawie C-442/02 CaixaBank France, Zb.Orz s. I-8961, pkt 14 i 16.

kredytowej” zawartej w pierwszym tiret art. 1 dyrektywy 77/780/EWG, która została powtórzona dosłownie w art. 4 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2006/48/WE. Wskazano, że „w momencie przyjęcia pierwszej dyrektywy bankowej głównym celem nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi była ochrona oszczędzających i deponentów (...)”. Z tego powodu przedsiębiorstwa, którego działalność polega na zbieraniu funduszy na rynku międzybankowym od instytucji kredytowych lub innych rynkowych podmiotów profesjonalnych — takich jak na przykład inwestorzy instytucjonalni oraz zakłady ubezpieczeń — nie kwalifikuje się jako instytucji kredytowej⁽¹⁾. Dlatego też „instytucje, które prowadzą działalność wyłącznie na rynkach międzybankowych (...) nie są zgodnie z prawem wspólnotowym kwalifikowane jako instytucje kredytowe, ponieważ nie otrzymują one środków od ludności”⁽²⁾. Widać zatem, że termin „od ludności” odnosi się do osób fizycznych i prawnych, które uważa się za wymagające ochrony prawnej, natomiast te podmioty, które takiej ochrony nie potrzebują — na przykład te, które prowadzą działalność wyłącznie na rynkach międzybankowych — nie są objęte zakresem terminu „od ludności”. Dlatego też na potrzeby definicji instytucji kredytowej za należące do zakresu terminu „od ludności” uważa się wszelkie osoby fizyczne i prawne nie będące instytucjami kredytowymi czy finansowymi. W kontekście ELMIS posiadaczy pieniądza elektronicznego, od których emitenci pieniądza elektronicznego otrzymują środki należy uznać za objętych zakresem terminu „od ludności”.

1.6 „przyznawanie kredytów na swój własny rachunek”

Zgodnie z art. 1 ust. 5 lit. a) dyrektywy 2000/46/WE, działalność gospodarcza prowadzona przez ELMIS ma ograniczony zakres, przy czym w sposób wyraźny wyłączone zostało „udzielanie kredytu w jakiegokolwiek formie”. Jako że działalność instytucji kredytowych obejmuje zarówno przyjmowanie depozytów jak i udzielanie kredytów, można twierdzić, że obecnie ELMIS nie spełniają obydwu kryteriów przyjmowania depozytów i udzielania kredytów i uważa się je za instytucje kredytowe wyłącznie z uwagi na definicję zawartą w dyrektywie 2006/48/WE. Jednak bez względu na zawarty w projekcie dyrektywy zakaz przyjmowania depozytów przez ELMIS, podmioty te tak czy inaczej de facto będą przyjmować depozyty lub inne fundusze podlegające zwrotowi. Ponadto będą nadal spełniać pozostałe kryteria udzielania kredytów. W szczególności, zgodnie z art. 8 ust. 1 lit. b) projektu dyrektywy, ELMIS będą mogły udzielać kredytów w ramach oferowania określonych typów usług płatniczych⁽³⁾. Prawdą jest jednak, że ELMIS chcące udzielać takich kredytów muszą spełniać szereg szczegółowych warunków⁽⁴⁾.

- 1.7 Definicja „instytucji kredytowej” zawarta w dyrektywie 2006/48/WE odnosi się do charakterystyki realizowanej działalności, a nie do charakterystyki podmiotu, który tę działalność realizuje⁽⁵⁾. W tym zakresie wydaje się być oczywistym, że — niezależnie od faktu, iż zgodnie z projektem dyrektywy ELMIS przestają mieć status instytucji kredytowych oraz niezależnie od istnienia zakazu przyjmowania przez ELMIS depozytów lub innych funduszy podlegających zwrotowi — podmioty te de facto będą takie depozyty nadal przyjmowały. W szczególności — otrzymywane środki mogą być utrzymywane przez czas nieokreślony, aż do momentu, w którym posiadacz zażąda ich wykupu, a emitenci pieniądza elektronicznego mogą od otrzymanych środków wypłacać odsetki. Ponadto będą nadal spełniać pozostałe kryteria dotyczące działalności instytucji kredytowych. Dlatego też z prawnego punktu widzenia wydaje się, że ELMIS, tak jest zostały zdefiniowane w projekcie dyrektywy, miałyby cechy jeszcze bardziej niż obecnie przypominające instytucje kredytowe, ponieważ działalność polegająca na przyjmowaniu depozytów pozostaje niezmienną, a ograniczona działalność polegająca na udzielaniu kredytów będzie w przyszłości dozwolona. Mając to na uwadze należy przypomnieć, że w kontekście tworzenia definicji „instytucji kredytowej” przedstawiciele doktryny wskazywali, iż „w tym zakresie powinno istnieć jednolite podejście zapobiegające zakłóceniom funkcjonowania konkurencji, które

⁽¹⁾ P. Verheugd, „Definition of credit institution”, w: *Banking and EC Law Commentary*, pod red. M. van Empel i R. Smits, Kluwer Law International, Deventer, 1992 r., s. 23.

⁽²⁾ M. Dassel, S. Isaacs, J. Penn, „EC Banking Law”, drugie wydanie, Lloyd's of London Press, 1994 r., s. 19.

⁽³⁾ Usługi płatnicze, które będą mogły być świadczone przez ELMIS są wskazane w pkt 4, 5 i 7 załącznika do dyrektywy 2007/64/WE: (i) Wykonywanie transakcji płatniczych, jeżeli środki mają pokrycie w linii kredytowej przyznanej użytkownikowi usług płatniczych podczas wykonywania poleceń zapłaty, transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej oraz przelewów bankowych; (ii) wydawanie lub nabywanie instrumentów płatniczych; oraz (iii) wykonywanie mobilnych transakcji płatniczych, w ramach których operator telekomunikacyjny działa jako pośrednik przy sprzedaży towarów i usług.

⁽⁴⁾ Artykuł 8 ust. 1 lit. b) projektu dyrektywy odsyła do art. 16 ust. 3 i 5 dyrektywy 2007/64/WE, które wskazują następujące warunki: (a) kredyt ma charakter pomocniczy i udzielany jest wyłącznie w związku z wykonaniem transakcji płatniczej; (b) kredyt jest spłacany w terminie, który nie przekracza dwunastu miesięcy; (c) kredyt nie jest udzielany ze środków pieniężnych otrzymanych lub przechowywanych w celu wykonania transakcji płatniczej; (d) fundusze własne ELMIS są w każdym momencie adekwatne do całkowitej kwoty udzielonego kredytu, w stopniu zadowalającym organ nadzorcze; oraz (e) udzielanie takich kredytów pozostaje bez uszczerbku dla innego właściwego prawodawstwa wspólnotowego lub krajowego dotyczącego warunków udzielania kredytów konsumentom.

⁽⁵⁾ Zob. J.A. Usher, „The Law of Money and Financial Services in the EC”, wydanie drugie, Clarendon Press, Oxford, 2000 r., s. 116.

miałyby miejsce, gdyby przedsiębiorstwa zasadniczo do siebie podobne i prowadzące tę samą działalność, a w każdym razie działalność bardzo podobną, w jednym kraju podlegałyby kontroli administracyjnej, a w innym byłyby spod niej wyłączone”⁽¹⁾. Z perspektywy banku centralnego ELMIS stanowią część sektora emitującego pieniądź, przy czym niezbędne jest zapewnienie równych warunków konkurencji w porównaniu do instytucji kredytowych, zgodnie z definicją zawartą w dyrektywie 2006/48/WE⁽²⁾.

2. Polityka pieniężna

- 2.1 Zgodnie ze zdaniem pierwszym art. 19 ust. 1 Statutu ESBC, „(...) realizując cele polityki pieniężnej, EBC ma prawo żądać od instytucji kredytowych ustanowionych w państwach członkowskich utrzymania obowiązkowych rezerw na rachunkach EBC i krajowych banków centralnych”. W świetle tego, że ELMIS posiadają status instytucji kredytowych, podlegają wymogom Eurosystemu⁽³⁾ w zakresie rezerw obowiązkowych, zgodnie z przepisami rozporządzenia EBC/2003/9 z dnia 12 września 2003 r. dotyczącego stosowania rezerw obowiązkowych⁽⁴⁾. Wymogi w zakresie rezerw obowiązkowych są ważnym narzędziem realizowania polityki pieniężnej, tj. kształtowania krótkoterminowych stóp procentowych, które mają zastosowanie tylko do instytucji kredytowych. Z tego też powodu definicja instytucji kredytowej zawarta w dyrektywie 2006/48/WE ma znaczenie dla EBC i krajowych banków centralnych.
- 2.2 Z perspektywy banku centralnego wyłączenie ELMIS z zakresu definicji instytucji kredytowej, jak proponuje się w art. 17 ust. 1 projektu dyrektywy, miałyby daleko idące konsekwencje. Jako że pieniądź elektroniczny jest również substytutem środków płatniczych oferowanych przez banki (np. w formie transakcji kartami debetowymi), takie środki płatnicze byłyby oferowane przez instytucje pieniądza elektronicznego, które nie podlegają wymogom w zakresie rezerw obowiązkowych. Należy unikać nierównego traktowania różnych środków płatniczych, które w wielu aspektach są podobne.
- 2.3 Ponadto przesunięcia środków pomiędzy pieniądzem elektronicznym a rachunkami bankowymi miałyby wpływ na sytuację płynnościową banków i mogłyby skomplikować realizację polityki pieniężnej. Choć aktualnie istniejące ilości pieniądza elektronicznego są zbyt małe, by wywołać zaburzenia w tym zakresie, to jednak istnieje potencjał gwałtownego wzrostu ilości posiadanego pieniądza elektronicznego, co przewiduje ocena skutków dołączona do projektu dyrektywy, w wyniku rozluźnienia wymogów o charakterze regulacyjnym mających zastosowanie do ELMIS po przyjęciu projektu dyrektywy. Następstwem zakwalifikowania ELMIS do instytucji finansowych w rozumieniu definicji zawartej w art. 4 ust. 5 dyrektywy 2006/48/WE będzie wyłączenie ich spod wymogów w zakresie rezerw obowiązkowych ustanowionych w art. 19 ust. 1 Statutu ESBC. W takiej sytuacji, zakładając, że pieniądź elektroniczny w znacznym stopniu zastąpi pieniądź gotówkowy, w opinii EBC trzeba liczyć się z poważnymi konsekwencjami dla sytuacji płynnościowej sektora bankowego. W związku z tym realizacja polityki pieniężnej przez Eurosystem stanie się trudniejsza, a jej efekty — bardziej niepewne.
- 2.4 Podsumowując, względy polityki pieniężnej zdecydowanie przemawiają — wbrew propozycjom zawartym w projekcie dyrektywy — za pozostawieniem ELMIS w kategorii instytucji kredytowych. W tym zakresie EBC jest zdania, że wskazane powyżej obawy związane z polityką pieniężną zdecydowanie przeważają nad względami uzasadniającymi proponowane w projekcie dyrektywy ujednolicenie ram regulacyjnych mających zastosowanie do ELMIS z ramami mającymi zastosowanie do instytucji płatniczych w rozumieniu definicji zawartej w art. 4 pkt 4 dyrektywy 2007/64/WE, które to instytucje nie są objęte zakresem definicji instytucji kredytowej⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Zob. P. Clarotti, „The Harmonization of Legislation relating to Credit Institutions”, w: *Common Market Law Review*, tom 19, nr 2, Kluwer Law International, 1982 r., s. 248.

⁽²⁾ Stanowisko to jest zbieżne z opinią wyrażoną w pozycji „Report on electronic money” opublikowanej przez EBC w sierpniu 1998 r., gdzie stwierdza się, że mająca w tym czasie zastosowanie dyrektywa bankowa powinna zostać zmieniona poprzez objęcie ELMIS zakresem definicji instytucji kredytowej. Dalsze informacje można uzyskać na stronie internetowej EBC pod adresem www.ecb.europa.eu.

⁽³⁾ Eurosystem składa się z EBC oraz krajowych banków centralnych państw członkowskich, które wprowadziły euro.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 250 z 2.10.2003, s. 10.

⁽⁵⁾ Zobacz pkt 5.1 opinii EBC CON/2006/21, gdzie EBC wyraził pogląd, iż instytucje płatnicze powinny być objęte zakresem definicji instytucji kredytowej, stwierdzając, że „[j]eżeli zezwoli się instytucjom płatniczym na przechowywanie środków, które zarówno ekonomicznie jak i prawnie należy uznać za depozyty, chociaż na poziomie pojęć nie są one uznawane za takie przez projektowaną dyrektywę, to poziom ryzyka będzie równy ryzyku występującemu w przypadku instytucji kredytowych czy pieniądza elektronicznego. Tym samym, poziom gwarancji prawnych powinien być zatem taki sam jak ten znajdujący zastosowanie do instytucji kredytowych lub pieniądza elektronicznego. Wynika z tego, że usługi płatnicze powinny być, o ile to możliwe, ograniczone do instytucji kredytowych i pieniądza elektronicznego. EBC uznaje takie rozwiązanie za właściwsze, gdyż zapewniłoby ono należytą ochronę środków klientów i rzetelność działalności finansowej”.

- 2.5 EBC z zadowoleniem przyjmuje fakt, iż art. 5 projektu dyrektywy w szerokim zakresie utrzymuje wymogi w zakresie wykupu zawarte w art. 3 dyrektywy 2000/46/WE. Możliwość wykupu jest z punktu widzenia banku centralnego zagadnieniem o kluczowym znaczeniu. ELMIS muszą zatem podlegać określonej prawnie obowiązku wykupu pieniądza elektronicznego za pieniądź banku centralnego według jego wartości parytetowej, na wniosek posiadacza pieniądza elektronicznego. Jedynym środkiem zachowania zaufania do pieniądza elektronicznego jako efektywnego i niezawodnego substytutu monet i banknotów lub pieniądza w formie księgowej jest zagwarantowanie posiadaczowi pieniądza elektronicznego możliwości ponownej wymiany jego wartości na banknoty. Z perspektywy polityki pieniężnej wymóg możliwości wykupu jest niezbędny między innymi dla zachowania roli pieniądza jako jednostki rozliczeniowej, dla zachowania stabilności cen poprzez ograniczenie niekontrolowanej emisji pieniądza elektronicznego oraz dla ochrony możliwości kontrolowania płynności oraz krótkoterminowych stóp procentowych ustalanych przez EBC.
- 2.6 Opisany powyżej wykup pieniądza elektronicznego przez jego emitentów od posiadaczy powinien dokonywać się albo przy użyciu prawnego środka płatniczego, albo — za zgodą odpowiedniego posiadacza pieniądza elektronicznego — za pośrednictwem kanałów bankowych poprzez dokonanie nieodwołalnego zlecenia płatniczego uznającego rachunek bankowy posiadacza pieniądza elektronicznego. Płatność z tytułu wykupu powinna być denominowana w walucie, w której denominowany jest wyemitowany pieniądź elektroniczny⁽¹⁾. W tym zakresie EBC odnotowuje, że z art. 5 ust. 1 projektu dyrektywy wynika, iż posiadacz pieniądza elektronicznego może żądać w dowolnym momencie wykupu „wartości pieniężnej posiadanej pieniądza elektronicznego”. Postanowienie to nie odzwierciedla treści art. 3 ust. 1 dyrektywy 2000/46/WE, zgodnie z którym posiadacz może wybierać pomiędzy wykupem według wartości parytetowej w formie banknotów i monet a wykupem w formie przelewu na rachunek. Ze względu na wymóg przejrzystości przepisów prawnych oraz w celu zapewnienia jednolitej transpozycji tego przepisu do krajowych porządków prawnych państw członkowskich, EBC sugeruje odpowiednią zmianę art. 5 ust. 1 projektu dyrektywy przewidującą możliwość wyboru przez posiadacza pieniądza elektronicznego właściwej metody wykupu.
3. *Nadzór*
- 3.1 Artykuł 8 ust. 1 projektu dyrektywy znacząco rozszerza zakres działalności, do prowadzenia której uprawnione będą ELMIS w porównaniu z art. 1 ust. 5 dyrektywy 2000/46/WE, zgodnie z którym działalność ELMIS niepolegająca na emitowaniu pieniądza elektronicznego ogranicza się do świadczenia ściśle powiązanych usług finansowych i niefinansowych, z wyłączeniem udzielania kredytu w jakiegokolwiek formie. Projekt dyrektywy rozszerza katalog dozwolonych rodzajów działalności o: (i) świadczenie usług płatniczych wymienionych w załączniku do dyrektywy 2007/64/WE; (ii) obsługę systemów płatniczych; oraz (iii) prowadzenie działalności gospodarczej innej niż świadczenie usług płatniczych. Równoległe z rozszerzeniem katalogu dozwolonych rodzajów działalności reżim nadzorczy został rozluźniony m.in. poprzez znaczące obniżenie progu wymogu dotyczącego kapitału założycielskiego i usunięcie istniejących ograniczeń inwestycyjnych wynikających z art. 5 dyrektywy 2000/46/WE. EBC przyjmuje, że podstawowym uzasadnieniem tak fundamentalnej zmiany jest zamiar dostosowania a docelowo włączenia ram regulacyjnych mających zastosowanie do ELMIS do dyrektywy 2007/64/WE. W związku z tym proponowanemu reżimowi nadzorczemu, ujednoliconemu z przepisami mającymi zastosowanie do instytucji płatniczych na podstawie dyrektywy 2007/64/WE, odpowiada proponowana zmiana definicji ELMIS. Na tym tle warto odnotować następujące elementy.
- 3.2 Po pierwsze, EBC uważa, że — pomijając fakt, iż ELMIS i instytucje kredytowe mają prawo do emitowania pieniądza elektronicznego — rozróżnienie pomiędzy ELMIS a instytucjami płatniczymi jest niejasne, co sprawia, że ocena zagrożeń i związanych z nimi zabezpieczeń jest z punktu widzenia nadzorczego trudnym zadaniem. Mówiąc bardziej szczegółowo, trudność ta wynika nie tylko z faktu, że ELMIS mogą utrzymywać środki, które w praktyce odpowiadają depozytom i innym funduszom polegającym zwrotowi, ale także z możliwości udzielania przez ELMIS kredytu finansowanego ze środków otrzymywanych od ludności. Ponadto ujednolicenie statusu ELMIS ze statusem instytucji płatniczych komplikuje potrzeba rozróżnienia pomiędzy usługami płatniczymi opartymi na rachunkach płatniczych oraz usługami płatniczymi pieniądza elektronicznego opartymi na rachunkach scentralizowanych.

(¹) Dodatkowe informacje zawiera publikacja „Report on electronic money” oraz opinia EBC CON/1998/56 z dnia 19 stycznia 1999 r. wydana na wniosek Rady Unii Europejskiej na podstawie art. 105 ust. 4 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz art. 4 lit. a) Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego w sprawie: 1. wniosku Komisji dotyczącego projektu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością, oraz 2. wniosku Komisji dotyczącego projektu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 77/780/EWG w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe.

- 3.3 Po drugie, proponowana zmiana definicji ELMIS nie ograniczy ryzyk związanych z ich działalnością. Z drugiej strony, ocena skutków załączona do projektu dyrektywy nie wspomina o ryzykach, jakie mogą być związane z rozszerzeniem katalogu rodzajów działalności, do wykonywania których uprawnione będą ELMIS.
- 3.4 Po trzecie, EBC uważa, że brakuje nadal jasnych dowodów na istnienie rzekomej dysproporcji pomiędzy wymogami ochronnymi a rzeczywistym ryzykiem związanym z prowadzoną przez ELMIS działalnością. Biorąc pod uwagę wskazane powyżej względy należy stwierdzić, iż istnieje oczywista potrzeba dalszego rozważenia potencjalnych ryzyk związanych z nowym „charakterem prawnym” ELMIS, co zagwarantuje właściwe traktowanie tych podmiotów w kontekście regulacyjnym i nadzorczym.
- 3.5 Po czwarte, jak już wskazano powyżej, warto również podkreślić, że art. 5 dyrektywy 2000/46/WE dotyczący ograniczeń inwestycyjnych nie został odzwierciedlony w projekcie dyrektywy. Projekt dyrektywy rozluźnia dość restrykcyjny charakter dyrektywy 2000/46/WE w zakresie możliwości czerpania zysku przez emitentów pieniądza elektronicznego z takiej emisji. Proponowane zmiany mogą przyczynić się do rozwoju branży w przyszłości. Należy jednak brać pod uwagę znaczne ryzyko związane z płynnością i ryzyko niewykonania zobowiązań, jakie mogą obciążać działania ELMIS, jeżeli zezwoli im się na inwestowanie w dowolne rodzaje aktywów. W tym zakresie wyważonym rozwiązaniem mogłoby być rozluźnienie ograniczeń inwestycyjnych w stosunku do obecnie obowiązujących zgodnie z przepisami dyrektywy 2000/46/WE. Zawarta w projekcie dyrektywy pełna liberalizacja istniejących ograniczeń inwestycyjnych wymagałaby również zmian nakładających dodatkowe wymogi nadzorcze o charakterze ochronnym.
- 3.6 I wreszcie, projekt dyrektywy podnosi kwoty progów dotyczących wymogów w zakresie identyfikacji oraz należytej staranności wobec klienta zgodnie z dyrektywą 2005/60/WE w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu ⁽¹⁾. Jednak wspomniane kwoty progów nie odpowiadają progom określonym w dyrektywie 2007/64/WE. Znaczne podniesienie aktualnie obowiązujących kwot progów ułatwiłoby zachowanie anonimowości w transakcjach płatniczych i zwiększyłoby ryzyko prania pieniędzy i finansowania terroryzmu związane z emisją pieniądza elektronicznego, w szczególności poprzez nabywanie wielu kart opłacanych z góry.

4. *Dane statystyczne*

ELMIS stanowią obecnie część populacji sprawozdawczej monetarnych instytucji finansowych (MIF) dla celów wymogów EBC w zakresie statystyki monetarnej i finansowej, zgodnie z rozporządzeniem EBC/2001/13 z dnia 22 listopada 2001 r. dotyczącym skonsolidowanego bilansu sektora monetarnych instytucji finansowych ⁽²⁾. Należy zauważyć, że nawet jeżeli ELMIS nie będą w przyszłości definiowane jako instytucje kredytowe, nadal będą objęte zakresem statystycznej definicji MIF zawartej w części I, sekcji I, punkcie 2 załącznika 1 do rozporządzenia EBC/2001/13, zgodnie z którą MIF o statusie rezydenta nie będące instytucjami kredytowymi podlegają wymogom sprawozdawczości statystycznej w zależności m.in. od zakresu substytucyjności między instrumentami emitowanymi przez MIF i depozytami lokowanymi w instytucjach kredytowych; powodem tego jest fakt, iż ELMIS będą nadal otrzymywały środki odpowiadające depozytom typu overnight od podmiotów nie będących MIF i inwestowały w papiery wartościowe na swój własny rachunek.

5. *Pozostałe uwagi o charakterze prawnym i technicznym*

- 5.1 Artykuł 1 ust. 3 projektu dyrektywy stanowi, że nie ma ona zastosowania do usług opartych na instrumentach, które m.in. są wykorzystywane „w ramach ograniczonej sieci”. EBC uznaje, że motyw 5 można wykorzystać do takiej interpretacji, zgodnie z którą instrumenty wykorzystywane w ramach ograniczonej sieci „można (...) wykorzystać wyłącznie do nabycia towarów lub usług w określonym sklepie, sieci sklepów lub do nabycia ograniczonego asortymentu towarów lub usług (...)”. Jednakże przepis ten powinien być sformułowany w sposób jaśniejszy, ponieważ emisja pieniądza elektronicznego np. w ramach dwóch dużych sieci sklepów potencjalnie może stanowić wyłączenie odnoszące się do emisji znaczących ilości pieniądza elektronicznego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 309 z 25.11.2005, s. 15.

⁽²⁾ Dz.U. L 333 z 17.12.2001, s. 1.

- 5.2 Z pewnymi zastrzeżeniami art. 1 ust. 4 projektu dyrektywy wyłącza operatorów sieci komórkowych z zakresu zastosowania projektu dyrektywy. EBC przyjmuje, że wyłączenie to ma zastosowanie w sytuacji, gdy operator działa jako pośrednik, nie dodając do danego towaru lub usługi wartości nierozdzielnie z nimi związanych, jak wskazuje ostatnie zdanie motywu 5 projektu dyrektywy. Ze względu na wymóg przejrzystości przepisów prawnych EBC sugeruje dalsze uszczegółowienie przepisu motywu 5 projektu dyrektywy poprzez dodanie wskazówek co do tego, czy np. zakup melodii dzwonek lub prognozy pogody podlegały takiemu wyłączeniu.
- 5.3 Definicja pieniądza elektronicznego zawarta w art. 2 ust. 2 projektu dyrektywy została sformułowana bardzo szeroko i obejmuje większość rodzajów rachunków; definicja ta odnosi się do tego, co generalnie uważa się za pieniądz elektroniczny, co obejmuje również rachunki bankowe i rachunki płatnicze, ponieważ rachunkowość i przechowywanie środków pieniężnych obecnie odbywa się w formie elektronicznej, bez względu na rodzaj rachunku w danym przypadku. Odniesienie do transakcji płatniczych zdefiniowanych w dyrektywie 2007/64/WE dodaje do tej definicji kolejne bardzo szerokie pojęcie, ponieważ transakcje płatnicze nie ograniczają się do tradycyjnych środków płatniczych, ale obejmują także przekazywanie i wypłaty środków pieniężnych. Taka ogólnie sformułowana definicja może oznaczać, że za pieniądz elektroniczny można uznawać tradycyjne rachunki bankowe oraz rachunki płatnicze. Dlatego EBC zaleca wskazanie, że wszelkie otrzymane środki można wykorzystywać wyłącznie w celu elektronicznego przekazywania środków przez posiadacza pieniądza elektronicznego na rzecz jego beneficjentów.
- 5.4 Z zastrzeżeniem wyrażonego powyżej poglądu EBC, iż ze względu na ich charakter prawny otrzymywane środki de facto są depozytami, wydaje się, że art. 8 ust. 2 projektu dyrektywy obejmuje już treść art. 8 ust. 3, w związku z czym ten ostatni może zostać wykreślony.
- 5.5 Artykuł 11 ust. 1 projektu dyrektywy reguluje przyjmowanie przez Komisję przepisów wykonawczych. W szczególności, art. 11 ust. 1 lit. c) stanowi podstawę prawną przyjmowania przepisów wykonawczych umożliwiających „uwzględnienie postępu technologicznego i zmian rynkowych”, co EBC uważa za sformułowanie zbyt ogólne, o nieograniczonym zakresie oraz być może nie spełniające wymogu z art. 11 ust. 2 projektu dyrektywy, zgodnie z którym celem przepisów wykonawczych powinna być zmiana „innych elementów niż istotne” projektu dyrektywy.

Propozycje zmian

Propozycje zmian brzmienia projektu dyrektywy wynikające z ewentualnego przyjęcia powyższych uwag zostały zawarte w załączniku.

Frankfurt nad Menem, dnia 5 grudnia 2008 r.

Prezes EBC
Jean-Claude TRICHET

ZAŁĄCZNIK

Propozycje zmian

Tekst proponowany przez Radę	Zmiany proponowane przez EBC ⁽¹⁾
Zmiana nr 1 Art. 2 ust. 2 projektu dyrektywy	
2. „pieniądz elektroniczny” oznacza wartość pieniężną, stanowiącą prawo do roszczenia wobec emitenta, która jest przechowywana elektronicznie i emitowana w zamian za środki pieniężne w celu dokonywania transakcji płatniczych określonych w art. 4 ust. 5 dyrektywy 2007/64/WE, i akceptowana przez osoby fizyczne i prawne inne niż emitent;	2. „pieniądz elektroniczny” oznacza wartość pieniężną, stanowiącą prawo do roszczenia wobec emitenta, która jest przechowywana elektronicznie i emitowana w zamian za środki pieniężne wyłącznie w celu dokonywania transakcji płatniczych określonych w art. 4 ust. 5 dyrektywy 2007/64/WE, przekazywania środków pieniężnych drogą elektroniczną przez posiadacza pieniądza elektronicznego na rzecz jego beneficjentów , i akceptowana przez osoby fizyczne i prawne inne niż emitent;
<u>Uzasadnienie</u> — zob. pkt 5.3 opinii	
Zmiana nr 2 Art. 5 ust. 1 projektu dyrektywy	
1. Państwa członkowskie dopilnowują, aby na wniosek posiadacza emitent pieniądza elektronicznego umożliwił, w każdym czasie i według wartości parytetowej, wykup wartości pieniężnej posiadanego pieniądza elektronicznego.	1. Państwa członkowskie dopilnowują, aby na wniosek posiadacza emitent pieniądza elektronicznego umożliwił, w każdym czasie i według wartości parytetowej, wykup — w formie monet i banknotów lub w formie przelewu na rachunek — wartości pieniężnej posiadanego pieniądza elektronicznego.
<u>Uzasadnienie</u> — zob. pkt 2.6 opinii	
Zmiana nr 3 Art. 8 ust. 3 projektu dyrektywy	
3. Instytucje pieniądza elektronicznego nie mogą prowadzić działalności polegającej na przyjmowaniu depozytów lub innych środków podlegających zwrotowi w rozumieniu art. 5 dyrektywy 2006/48/WE.	[Usunięcie]
<u>Uzasadnienie</u> — zob. pkt 5.4 opinii	
Zmiana nr 4 Art. 17 projektu dyrektywy	
<p style="text-align: center;">Artykuł 17</p> <p style="text-align: center;">Zmiany w dyrektywie 2006/48/WE</p> <p>1. W art. 4 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>(a) Punkt 1) lit. b) otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1) ”instytucja kredytowa „oznacza przedsiębiorstwo, którego działalność polega na przyjmowaniu depozytów lub innych funduszy podlegających zwrotowi od ludności oraz na przyznawaniu kredytów na swój własny rachunek;”;</p> <p>(b) Punkt 5) otrzymuje brzmienie:</p> <p>„5) ”instytucja finansowa „oznacza przedsiębiorstwo inne niż instytucja kredytowa, którego podstawową działalnością jest nabywanie pakietów akcji lub wykonywanie jednego lub więcej spośród rodzajów działalności wymienionych w pkt. 2-12 i 15 załącznika I;”.</p> <p>2. W załączniku I dodaje się punkt 15 w brzmieniu:</p> <p>„15. Emisja pieniądza elektronicznego”.</p>	[Usunięcie]
<u>Uzasadnienie</u> — zob. pkt 1, 2 i 4 opinii	
<p>(¹) Wykreślenie w tekście proponowanych zmian oznacza, że EBC proponuje usunięcie danego fragmentu.</p>	

II

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA

Zezwolenie na pomoc państwa w ramach przepisów zawartych w art. 87 i 88 Traktatu WE**Przypadki, względem których Komisja nie wnosi sprzeciwu**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2009/C 30/02)

Data przyjęcia decyzji	10.12.2008
Numer środka pomocy	NN 60/05
Państwo członkowskie	Hiszpania
Region	—
Nazwa środka pomocy (i/lub nazwa beneficjenta)	Medidas urgentes para paliar los daños producidos en el sector agrario por los incendios e inundaciones de 2004
Podstawa prawna	Real Decreto Ley n° 6/2004 y Ley n° 2/2005, por las que se adoptan medidas urgentes para reparar los daños causados por los incendios e inundaciones acaecidos en las Comunidades Autónomas de Aragón, Cataluña, Andalucía, La Rioja, Comunidad Foral de Navarra y Comunidad Valenciana
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy
Cel pomocy	Rekompensata dla rolników za straty w produkcji poniesione na skutek pożarów i powodzi w roku 2004
Forma pomocy	Dotacja bezpośrednia
Budżet	Całkowity budżet wynosi 2 500 000 EUR
Intensywność pomocy	80 % strat
Czas trwania pomocy	Pomoc jednorazowa
Sektory gospodarki	Rolnictwo
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Ministerio de Medio Ambiente, Medio Rural y Medio Marino Calle Alfonso XIII, n° 62, 2ª planta E-28071 Madrid
Inne informacje	—

Tekst decyzji w autentycznej wersji językowej, z którego usunięto wszystkie informacje o charakterze poufnym, można znaleźć na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Data przyjęcia decyzji	8.12.2008
Numer środka pomocy	N 675/07
Państwo członkowskie	Republika Czeska
Region	–
Nazwa środka pomocy (i/lub nazwa beneficjenta)	Ekologické zemědělství a biopotraviny
Podstawa prawna	Zákon č. 242/2000 Sb., o ekologickém zemědělství, zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy
Cel pomocy	Reklamowanie produktów ekologicznych
Forma pomocy	Usługi dotowane
Budżet	Razem: 48 mln CZK (około 1,92 mln EUR) Rocznie: 8 mln CZK (około 320 000 EUR)
Intensywność pomocy	Maksymalnie 100 %
Czas trwania pomocy	Od daty zatwierdzenia przez Komisję do dnia 31 grudnia 2013 r.
Sektory gospodarki	Rolnictwo
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Ministerstvo zemědělství České republiky Těšnov 17 CZ-117 05 Praha 1
Inne informacje	—

Tekst decyzji w autentycznej wersji językowej, z którego usunięto wszystkie informacje o charakterze poufnym, można znaleźć na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Data przyjęcia decyzji	11.12.2008
Numer środka pomocy	NN 5/08
Państwo członkowskie	Zjednoczone Królestwo
Region	Scotland
Nazwa środka pomocy (i/lub nazwa beneficjenta)	Shetland Animal Health Scheme 2003-2007
Podstawa prawna	Local Government in Scotland Act 2003; Zetland Council (ZCC) Act 1974
Rodzaj środka pomocy	Zwalczanie chorób zwierząt
Cel pomocy	Zwalczanie chorób zwierząt
Forma pomocy	Usługi dotowane
Budżet	Całkowity budżet: 167 025,93 GBP (około 200 000 EUR)
Intensywność pomocy	100 %

Czas trwania pomocy	26 listopada 2003 r. — 30 września 2007 r.
Sektory gospodarki	Rolnictwo
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Shetland Islands Council 6 North Ness Business Park Lerwick ZE1 0LZ United Kingdom
Inne informacje	—

Tekst decyzji w autentycznej wersji językowej, z którego usunięto wszystkie informacje o charakterze poufnym, można znaleźć na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Data przyjęcia decyzji	8.12.2008
Numer środka pomocy	NN 16/08 (ex N 518/07)
Państwo członkowskie	Hiszpania
Region	Castilla y León
Nazwa środka pomocy (i/lub nazwa beneficjenta)	Ayuda a «Primayor Elaborados, S.L.U.»
Podstawa prawna	«Informe favorable de la Comisión Delegada para Asuntos Económicos de la Comunidad Autónoma de Castilla y León sobre la formalización de una pignora-ción de depósito por "Ade Financiación, S.A." a favor de la sociedad "Primayor Elaborados, S.L.U." para llevar a la Junta de Gobierno de la Comunidad Autónoma de Castilla y León la concesión de la ayuda»
Rodzaj środka pomocy	Pomoc indywidualna
Cel pomocy	Pomoc na ratowanie przedsiębiorstwa znajdującego się w trudnej sytuacji
Forma pomocy	Zabezpieczenie
Budżet	2 324 000 EUR
Intensywność pomocy	—
Czas trwania pomocy	Sześć miesięcy
Sektory gospodarki	Rolnictwo
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Ade Financiación, S.A. Junta de Castilla y León Calle San Lorenzo nº 24 E-47001 Valladolid
Inne informacje	—

Tekst decyzji w autentycznej wersji językowej, z którego usunięto wszystkie informacje o charakterze poufnym, można znaleźć na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Data przyjęcia decyzji	17.12.2008
Numer środka pomocy	N 587/08
Państwo członkowskie	Litwa
Region	—
Nazwa środka pomocy (i/lub nazwa beneficjenta)	Pagalba palūkanoms už kreditus (išskyrus žemei pirkti) kompensuoti
Podstawa prawna	— Lietuvos Respublikos žemės ūkio ir kaimo plėtros įstatymas (Žin., 2002, Nr. 72-3009); — Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1997 m. rugpjūčio 22 d. nutarimas Nr. 912 „Dėl Žemės ūkio paskolų garantijų fondo“ (Žin., 1997, Nr. 79-2009; 2003, Nr. 57-2542; 2005, Nr. 78-2825; 2005, Nr. 105-3874; 2007, Nr. 105-4306; 2008, Nr. 53-1976); — Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro 2007 m. balandžio 12 d. įsakymas Nr. 3D-160 „Dėl dalies palūkanų už investicinius kreditus, paimtus nuo 2007 m. gegužės 1 d. ir suteiktus su UAB Žemės ūkio paskolų garantijų fondo garantija, kompensavimo taisyklių patvirtinimo“ (Žin., 2007, Nr. 45-1705; 2008, Nr. 39-1441; 2008, Nr. 88-3553); — Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro 2007 m. balandžio 12 d. įsakymas Nr. 3D-159 „Dėl dalies palūkanų už investicinius kreditus, paimtus nuo 2007 m. gegužės 1 d. ir suteiktus be UAB Žemės ūkio paskolų garantijų fondo garantijos, kompensavimo taisyklių patvirtinimo“ (Žin., 2007, Nr. 45-1704; 2008, Nr. 41-1525; 2008, Nr. 88-3552)
Rodzaj środka pomocy	Pomoc inwestycyjna dla rolniczej produkcji podstawowej
Cel pomocy	Rozwój sektorowy
Forma pomocy	Dotacja na spłatę odsetek
Budżet	Razem: 54 000 000 LTL
Intensywność pomocy	Maksymalnie 40 %
Czas trwania pomocy	Do 31.12.2013
Sektory gospodarki	Sektor rolniczy
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerija, Gedimino pr. 19 LT-01103 Vilnius
Inne informacje	—

Tekst decyzji w autentycznej wersji językowej, z którego usunięto wszystkie informacje o charakterze poufnym, można znaleźć na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

**Zezwolenie na pomoc państwa w ramach przepisów zawartych w art. 87 i 88 Traktatu WE
Przypadki, względem których Komisja nie wnosi sprzeciwu**

(2009/C 30/03)

Data przyjęcia decyzji	10.12.2008
Numer środka pomocy	N 135/08
Państwo członkowskie	Niemcy
Region	—
Nazwa środka pomocy	Promotion Fund Law (Absatzfondsgesetz)
Podstawa prawna	— Gesetz über die Errichtung eines zentralen Fonds zur Absatzförderung der deutschen Land- und Ernährungswirtschaft (Absatzfondsgesetz) — Verordnung über die Beiträge nach dem Absatzfondsgesetz
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy
Cel pomocy	Promocja i reklama
Forma pomocy	Dotacja
Budżet	610 mln EUR
Intensywność pomocy	Maksymalnie 100 %
Czas trwania pomocy	2008-2013
Sektory gospodarki	Rolnictwo
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Absatzförderungsfonds der deutschen Land- und Ernährungswirtschaft Schertberger Straße 14 D-53177 Bonn
Inne informacje	—

Tekst decyzji w autentycznej wersji językowej, z którego usunięto wszystkie informacje o charakterze poufnym, można znaleźć na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Data przyjęcia decyzji	10.12.2008
Numer środka pomocy	N 379/08
Państwo członkowskie	Włochy
Region	—
Nazwa środka pomocy (i/lub nazwa beneficjenta)	Regime dei contratti di filiera e di distretto (Decreto del Ministro delle Politiche Agricole e Forestali recante criteri, modalità e procedure per l'attuazione dei contratti di filiera in attuazione della legge n. 289 del 27 dicembre 2002, articolo 66, commi 1 e 2)

Podstawa prawna	<ul style="list-style-type: none"> — Decreto n. 2850 del 21 aprile 2008 di attuazione dell'articolo 4, comma 2, del decreto interministeriale recante condizioni di accesso ai finanziamenti del fondo rotativo per il sostegno alle imprese e gli investimenti in ricerca — Legge 27 dicembre 2002, n. 289, recante disposizioni per la formazione del bilancio annuale e pluriennale dello Stato (legge finanziaria 2003), pubblicata nella Gazzetta Ufficiale n. 305 del 31 dicembre 2002 — Supplemento Ordinario n. 240 ed in particolare gli articoli 60 e 61, relativi al «Finanziamento degli investimenti per lo sviluppo» e al «Fondo per le aree sottoutilizzate ed interventi nelle medesime aree», e il comma 1 dell'articolo 66, relativo al sostegno della filiera agroalimentare — Decreto del Ministro delle Politiche Agricole e Forestali del 1° agosto 2003, relativo a criteri, modalità e procedure per l'attuazione dei contratti di filiera; pubblicato nella Gazzetta Ufficiale del 29 settembre 2003, n. 226, e successive modificazioni — Decreto 3 febbraio 2004 di modifica del Decreto del Ministro delle Politiche Agricole e Forestali 1° agosto 2003, relativo a criteri, modalità e procedure per l'attuazione dei contratti di filiera — Decreto del Ministro delle Politiche Agricole e Forestali del 20 marzo 2006, recante disposizioni per l'attuazione dei contratti di filiera, pubblicato nella Gazzetta Ufficiale del 12 aprile 2006, n. 86 — Decreto del Ministro delle Politiche Agricole alimentari e Forestali n. 452 del 3 luglio 2007, recante modifica al decreto 1° agosto 2003, relativo a criteri, modalità e procedure per l'attuazione dei contratti di filiera, pubblicato nella Gazzetta Ufficiale del 24 luglio 2007, n. 170 — Circolare 2 dicembre 2003 attuativa del Decreto 1° agosto 2003 del Ministro delle Politiche Agricole e Forestali recante criteri, modalità e procedure per l'attuazione dei contratti di filiera, pubblicata nella Gazzetta Ufficiale dell'8 gennaio 2004, n. 5 — Decreto 22 novembre 2007 del Ministro delle Politiche Agricole alimentari e Forestali di concerto con il Ministro dell'Economia e delle Finanze e con il Ministro dello sviluppo economico, recante condizioni di accesso ai finanziamenti del fondo rotativo
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy
Cel pomocy	Pomoc w zakresie inwestycji (obejmujących gospodarstwa rolne, zmiany lokalizacji budynków w gospodarstwach rolnych, ochronę środowiska i poprawę jego jakości, przetwarzanie i wprowadzanie do obrotu produktów rolnych), pomoc na rzecz wspierania produkcji i wprowadzania do obrotu produktów rolnych wysokiej jakości oraz zapewniania wsparcia technicznego w sektorze rolniczym (usługi konsultingowe, szkolenia, organizacja i udział w forach, konkursach, wystawach i targach), pomoc przeznaczona na reklamę produktów rolnych oraz pomoc przeznaczona na badania i rozwój
Forma pomocy	Dotacja bezpośrednia i pożyczka uprzywilejowana
Budżet	Całkowity budżet: 800 mln EUR
Intensywność pomocy	Zmienna (między 20 % a 100 %, w zależności od środka pomocy)
Czas trwania pomocy	Od daty zatwierdzenia przez Komisję do dnia 31 grudnia 2013 r.
Sektory gospodarki	Rolnictwo i sektor rolno-spożywczy
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Ministero delle politiche agricole alimentari e forestali Via XX Settembre, 20 I-00187 Roma
Inne informacje	—

Tekst decyzji w autentycznej wersji językowej, z którego usunięto wszystkie informacje o charakterze poufnym, można znaleźć na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Data przyjęcia decyzji	17.12.2008
Numer środka pomocy	N 517/08
Państwo członkowskie	Łotwa
Region	—
Nazwa środka pomocy (i/lub nazwa beneficjenta)	Atbalsts kartupeļu gaišās gredzenpuves ierobežošanai un apkarošanai
Podstawa prawna	— Ministru kabineta 2007. gada 29. maija noteikumi Nr. 365 "Kartupeļu gaišās gredzenpuves apkarošanas un ierobežošanas kārtība" — "Atbalsts kartupeļu gaišās gredzenpuves ierobežošanai un apkarošanai" projekts
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy
Cel pomocy	Zapobieganie chorobom roślin i rekompensata z tytułu chorób roślin
Forma pomocy	Dotacja bezpośrednia i dotowane usługi
Budżet	4 750 000 LVL (około 6 800 000 EUR)
Intensywność pomocy	Maksymalnie 100 %
Czas trwania pomocy	Do 30.12.2013
Sektory gospodarki	Sektor rolniczy
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Zemkopības ministrija Republikas laukums 2 LV-1981 Rīga
Inne informacje	—

Tekst decyzji w autentycznej wersji językowej, z którego usunięto wszystkie informacje o charakterze poufnym, można znaleźć na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Data przyjęcia decyzji	17.12.2008
Numer środka pomocy	N 526/08
Państwo członkowskie	Królestwo Niderlandów
Region	—
Nazwa środka pomocy (i/lub nazwa beneficjenta)	Aanpassing van de heffing waaruit onderzoek en ontwikkeling in de pluimvee-sector en de preventie van ziekten van pluimvee worden gefinancierd voor 2009
Podstawa prawna	Wet op de bedrijfsorganisaties (artikel 126), Instellingsbesluit Productschap Pluimvee en Eieren (artikelen 6 en 8), Concept Verordening van het Productschap Pluimvee en Eieren betreffende algemene bepalingen voor heffingen 2009, Concept Verordening van het Productschap Pluimvee en Eieren tot wijziging van de verordening bestemmingsheffingen legsector 2009, Ontwerpverordening van het Productschap Pluimvee en Eieren tot wijziging van de verordening bestemmingsheffingen pluimveevlees sector 2009 en de ontwerpverordening van het Productschap Pluimvee en Eieren tot wijziging van de verordening bestemmingsheffingen legsector (2009-I)
Rodzaj środka pomocy	Opłata parafiskalna
Cel pomocy	Środek dotyczy dostosowania wysokości opłaty parafiskalnej na rzecz badań i rozwoju w dziedzinie zapobiegania chorobom drobiu i ich eliminacji

Forma pomocy	Opłata parafiskalna, pomoc na badania i rozwój
Budżet	4,56 mln EUR na rok, 32 mln EUR w okresie 2007–2013
Intensywność pomocy	100 %
Czas trwania pomocy	2009-2013
Sektory gospodarki	Rolnictwo; sektor jaj i drobiu
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Productschappen Vee, Vlees en Eieren Louis Braillelaan 80 Postbus 460 2700 AL Zoetermeer Nederland
Inne informacje	—

Tekst decyzji w autentycznej wersji językowej, z którego usunięto wszystkie informacje o charakterze poufnym, można znaleźć na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Data przyjęcia decyzji	4.12.2008
Numer środka pomocy	N 544/08
Państwo członkowskie	Łotwa
Region	—
Nazwa środka pomocy (i/lub nazwa beneficjenta)	Atbalsts, lai kompensētu zaudējumus, kas radās augļu dārzos bakteriālās iedegas rezultātā
Podstawa prawna	— Augu aizsardzības likums; — 2004. gada 30. marta Ministru kabineta noteikumi Nr. 218 "Augu karantīnas noteikumi"; — "Kārtība, kādā piešķir kompensāciju par fitosanitāro pasākumu izpildi" projekts
Rodzaj środka pomocy	Zwalczanie chorób roślin
Cel pomocy	Choroby roślin i epidemie szkodników
Forma pomocy	Dotacja bezpośrednia i usługi dotowane
Budżet	Całkowity budżet 1 750 000 LVL (około 2 490 040 EUR)
Intensywność pomocy	Maksymalnie 100 %
Czas trwania pomocy	Do 30.12.2013
Sektory gospodarki	Rolnictwo
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Lauku atbalsta dienests Republikas laukums 2 LV-1981 Rīga
Inne informacje	—

Tekst decyzji w autentycznej wersji językowej, z którego usunięto wszystkie informacje o charakterze poufnym, można znaleźć na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Komunikat Komisji oficjalnie uznający za przestarzałe niektóre akty prawa wspólnotowego w zakresie rolnictwa

(2009/C 30/04)

Wykaz aktów przeznaczonych do usunięcia z obowiązującego wspólnotowego dorobku prawnego

(Zboża)	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1381/2005 Dz.U. L 220 z 25.8.2005, s. 9
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 752/2004 Dz.U. L 118 z 23.4.2004, s. 21	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1382/2005 Dz.U. L 220 z 25.8.2005, s. 15
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1194/2004 Dz.U. L 228 z 29.6.2004, s. 14	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1383/2005 Dz.U. L 220 z 25.8.2005, s. 21
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1274/2004 Dz.U. L 241 z 13.7.2004, s. 5	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1384/2005 Dz.U. L 220 z 25.8.2005, s. 27
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1364/2004 Dz.U. L 253 z 29.7.2004, s. 16	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1438/2005 Dz.U. L 228 z 3.9.2005, s. 5
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1757/2004 Dz.U. L 313 z 12.10.2004, s. 10	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1516/2005 Dz.U. L 244 z 20.9.2005, s. 3
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 115/2005 Dz.U. L 24 z 27.1.2005, s. 3	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1572/2005 Dz.U. L 253 z 29.9.2005, s. 3
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1058/2005. Dz.U. L 174 z 7.7.2005, s. 12	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1573/2005 Dz.U. L 253 z 29.9.2005, s. 6
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1059/2005 Dz.U. L 174 z 7.7.2005, s. 15	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1621/2005 Dz.U. L 259 z 5.10.2005, s. 3
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1060/2005 Dz.U. L 174 z 7.7.2005, s. 18	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1622/2005 Dz.U. L 259 z 5.10.2005, s. 9
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1061/2005 Dz.U. L 174 z 7.7.2005, s. 24	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1695/2005 Dz.U. L 272 z 18.10.2005, s. 3
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1062/2005 Dz.U. L 174 z 7.7.2005, s. 30	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1696/2005 Dz.U. L 272 z 18.10.2005, s. 9
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1063/2005 Dz.U. L 174 z 7.7.2005, s. 36	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1809/2005 Dz.U. L 291 z 5.11.2005, s. 4
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1064/2005 Dz.U. L 174 z 7.7.2005, s. 42	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1845/2005 Dz.U. L 296 z 12.11.2005, s. 3
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1065/2005 Dz.U. L 174 z 7.7.2005, s. 48	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1862/2005 Dz.U. L 299 z 16.11.2005, s. 35
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1066/2005 Dz.U. L 174 z 7.7.2005, s. 54	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1909/2005 Dz.U. L 305 z 24.11.2005, s. 3
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1164/2005 Dz.U. L 188 z 20.7.2005, s. 4	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1975/2005 Dz.U. L 317 z 3.12.2005, s. 9
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1165/2005 Dz.U. L 188 z 20.7.2005, s. 7	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 25/2006 Dz.U. L 6 z 11.1.2006, s. 3
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1166/2005 Dz.U. L 188 z 20.7.2005, s. 10	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 26/2006 Dz.U. L 6 z 11.1.2006, s. 9
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1374/2005 Dz.U. L 219 z 24.8.2005, s. 3	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 27/2006 Dz.U. L 6 z 11.1.2006, s. 15
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1375/2005 Dz.U. L 219 z 24.8.2005, s. 9	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 28/2006 Dz.U. L 6 z 11.1.2006, s. 21
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1376/2005 Dz.U. L 219 z 24.8.2005, s. 15	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 80/2006 Dz.U. L 14 z 19.1.2006, s. 5
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1377/2005 Dz.U. L 219 z 24.8.2005, s. 21	

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 256/2006
Dz.U. L 46 z 16.2.2006, s. 3

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 257/2006
Dz.U. L 46 z 16.2.2006, s. 9

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 362/2006
Dz.U. L 61 z 2.3.2006, s. 3.

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 807/2006
Dz.U. L 147 z 1.6.2006, s. 3

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 835/2006
Dz.U. L 152 z 7.6.2006, s. 3

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 836/2006
Dz.U. L 152 z 7.6.2006, s. 6

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 935/2006
Dz.U. L 172 z 24.6.2006, s. 3

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 936/2006
Dz.U. L 172 z 24.6.2006, s. 6

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 990/2006
Dz.U. L 179 z 1.7.2006, s. 3

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1200/2006
Dz.U. L 218 z 9.8.2006, s. 3

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1414/2006
Dz.U. L 267 z 27.9.2006, s. 16

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1415/2006
Dz.U. L 267 z 27.9.2006, s. 19

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1421/2006
Dz.U. L 269 z 28.9.2006, s. 6

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1482/2006
Dz.U. L 276 z 7.10.2006, s. 51

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1483/2006
Dz.U. L 276 z 7.10.2006, s. 58

(Wieprzowina)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1012/2001
Dz.U. L 140 z 24.5.2001, s. 37

Decyzja Komisji 2004/832/WE
Dz.U. L 359 z 4.12.2004, s. 62

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1900/2004
Dz.U. L 328 z 30.10.2004, s. 69

Decyzja Komisji 2005/362/WE
Dz.U. L 118 z 5.5.2005, s. 37

(jaja, drób)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2334/98
Dz.U. L 291 z 30.10.1998, s. 15

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 293/1999
Dz.U. L 36 z 10.2.1999, s. 12

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 872/2003
Dz.U. L 125 z 21.5.2003, s. 5

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1081/2004
Dz.U. L 204 z 9.6.2004, s. 3

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1249/2004
Dz.U. L 237 z 8.7.2004, s. 12

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1499/2004
Dz.U. L 275 z 25.8.2004, s. 10

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2102/2004
Dz.U. L 365 z 10.12.2004, s. 10

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 106/2005
Dz.U. L 20 z 22.1.2005, s. 14

(mleko)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 671/95
Dz.U. L 70 z 30.3.1995, s. 2

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 100/1999
Dz.U. L 11 z 16.1.1999, s. 12

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 417/2003
Dz.U. L 64 z 7.3.2003, s. 11

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1447/2003
Dz.U. L 206 z 15.8.2003, s. 7

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1471/2003
Dz.U. L 211 z 21.8.2003, s. 5

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1904/2003
Dz.U. L 280 z 30.10.2003, s. 20

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2332/2003
Dz.U. L 346 z 31.12.2003, s. 12

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 664/2004
Dz.U. L 104 z 8.4.2004, s. 106

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 815/2004
Dz.U. L 153 z 30.4.2004, s. 17

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1233/2004
Dz.U. L 234 z 3.7.2004, s. 7

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1519/2005
Dz.U. L 244 z 20.9.2005, s. 13

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1962/2005
Dz.U. L 315 z 1.12.2005, s. 13

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 796/2006
Dz.U. L 142 z 30.5.2006, s. 4

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1285/2006
Dz.U. L 235 z 30.8.2006, s. 8

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1452/2006
Dz.U. L 271 z 30.9.2006, s. 40

(ryż)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 443/98
Dz.U. L 56 z 26.2.1998, s. 10

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 784/2003
Dz.U. L 115 z 9.5.2003, s. 14

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1365/2004
Dz.U. L 253 z 29.7.2004, s. 19

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 87/2006
Dz.U. L 15 z 20.1.2006, s. 26

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 88/2006
Dz.U. L 15 z 20.1.2006, s. 28

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 313/2006
Dz.U. L 52 z 23.2.2006, s. 12

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 314/2006
Dz.U. L 52 z 23.2.2006, s. 14

(wino)	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 593/2006 Dz.U. L 104 z 13.4.2006, s. 15
Decyzja Komisji 89/228/EWG Dz.U. L 94 z 7.4.1989, s. 38	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 944/2006 Dz.U. L 173 z 27.6.2006, s. 10
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1014/90 Dz.U. L 105 z 25.4.1990, s. 9	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1517/2006 Dz.U. L 282 z 13.10.2006, s. 13
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1518/1999 Dz.U. L 177 z 13.7.1999, s. 7	(cukier)
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2728/2000 Dz.U. L 316 z 15.12.2000, s. 14	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1489/1999 Dz.U. L 172 z 8.7.1999, s. 27
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 442/2001 Dz.U. L 63 z 3.3.2001, s. 52	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1531/2000 Dz.U. L 175 z 14.7.2000, s. 69
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 786/2001 Dz.U. L 115 z 25.4.2001, s. 3	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1708/2000 Dz.U. L 195 z 1.8.2000, s. 34
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1203/2001 Dz.U. L 163 z 20.6.2001, s. 11	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1430/2001 Dz.U. L 192 z 14.7.2001, s. 3
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1232/2001 Dz.U. L 168 z 23.6.2001, s. 9	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1667/2001 Dz.U. L 223 z 18.8.2001, s. 9
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1367/2002 Dz.U. L 198 z 27.7.2002, s. 30	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1158/2003 Dz.U. L 162 z 1.7.2003, s. 24
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 81/2004 Dz.U. L 12 z 17.1.2004, s. 40	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 443/2004 Dz.U. L 72 z 11.3.2004, s. 52
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 709/2004 Dz.U. L 111 z 17.4.2004, s. 21	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 737/2004 Dz.U. L 116 z 22.4.2004, s. 3
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 819/2004 Dz.U. L 153 z 30.4.2004, s. 91	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 919/2004 Dz.U. L 163 z 30.4.2004, s. 90
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1895/2004 Dz.U. L 328 z 30.10.2004, s. 60	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1213/2004 Dz.U. L 232 z 1.7.2004, s. 17
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1990/2004 Dz.U. L 344 z 20.11.2004, s. 8	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1327/2004 Dz.U. L 246 z 20.7.2004, s. 23
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2119/2004 Dz.U. L 367 z 14.12.2004, s. 8	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 221/2005 Dz.U. L 39 z 11.2.2005, s. 15
Decyzja Komisji 2005/716/WE Dz.U. L 271 z 15.10.2005, s. 45	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1306/2005 Dz.U. L 208 z 11.8.2005, s. 3
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 360/2005 Dz.U. L 57 z 3.3.2005, s. 15	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1307/2005 Dz.U. L 208 z 11.8.2005, s. 6
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 680/2005 Dz.U. L 110 z 30.4.2005, s. 18	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1308/2005 Dz.U. L 208 z 11.8.2005, s. 9
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 748/2005 Dz.U. L 126 z 19.5.2005, s. 3	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1648/2005 Dz.U. L 266 z 11.10.2005, s. 17
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 761/2005 Dz.U. L 127 z 20.5.2005, s. 6	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1649/2005 Dz.U. L 266 z 11.10.2005, s. 20
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 762/2005 Dz.U. L 127 z 20.5.2005, s. 8	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1650/2005 Dz.U. L 266 z 11.10.2005, s. 23
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1530/2005 Dz.U. L 246 z 22.9.2005, s. 9	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1651/2005 Dz.U. L 266 z 11.10.2005, s. 26
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1643/2005 Dz.U. L 263 z 8.10.2005, s. 3	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1652/2005 Dz.U. L 266 z 11.10.2005, s. 29
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1758/2005 Dz.U. L 285 z 28.10.2005, s. 8	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 22/2006 Dz.U. L 5 z 10.1.2006, s. 3
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 117/2006 Dz.U. L 21 z 25.1.2006, s. 5	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 863/2006 Dz.U. L 160 z 14.6.2006, s. 14

(wołowina i cielęcina)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2730/1999
Dz.U. L 328 z 22.12.1999, s. 37

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 980/2000
Dz.U. L 113 z 12.5.2000, s. 27

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1174/2000
Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 30

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1596/2000
Dz.U. L 182 z 21.7.2000, s. 12

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1713/2000
Dz.U. L 196 z 2.8.2000, s. 3

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 977/2003
Dz.U. L 141 z 7.6.2003, s. 5

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2234/2003
Dz.U. L 339 z 24.12.2003, s. 27

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2340/2003
Dz.U. L 346 z 31.12.2003, s. 31.

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 276/2004
Dz.U. L 47 z 18.2.2004, s. 16

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1201/2004
Dz.U. L 230 z 30.6.2004, s. 12

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1202/2004
Dz.U. L 230 z 30.6.2004, s. 19

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1204/2004
Dz.U. L 230 z 30.6.2004, s. 32

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 715/2005
Dz.U. L 121 z 13.5.2005, s. 48

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 992/2005
Dz.U. L 168 z 30.6.2005, s. 16

(tytoń)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1373/1999
Dz.U. L 162 z 26.6.1999, s. 47

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1045/2000
Dz.U. L 118 z 19.5.2000, s. 18

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 640/2003
Dz.U. L 93 z 10.4.2003, s. 18

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 888/2003
Dz.U. L 127 z 23.5.2003, s. 19

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1245/2003
Dz.U. L 174 z 12.7.2003, s. 3

Decyzja Komisji 2004/148/WE
Dz.U. L 49 z 19.2.2004, s. 47

Decyzja Komisji 2004/543/WE
Dz.U. L 240 z 10.7.2004, s. 14

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 479/2004
Dz.U. L 78 z 16.3.2004, s. 6

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1084/2004
Dz.U. L 207 z 10.6.2004, s. 6

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1418/2004
Dz.U. L 258 z 5.8.2004, s. 10

Decyzja Komisji 2005/129/WE
Dz.U. L 43 z 15.2.2005, s. 28

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 299/2005
Dz.U. L 51 z 24.2.2005, s. 11

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 760/2005
Dz.U. L 127 z 20.5.2005, s. 4

(owoce i warzywa)

Rozporządzenie (EWG) nr 2264/69
Dz.U. L 287 z 15.11.1969, s. 3

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2159/89
Dz.U. L 207 z 19.7.1989, s. 19

91/229/EWG: Decyzja Komisji
Dz.U. L 100 z 20.4.1991, s. 35

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2382/95
Dz.U. L 244 z 12.10.1995, s. 40

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1599/97
Dz.U. L 216 z 8.8.1997, s. 63

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1647/98
Dz.U. L 210 z 28.7.1998, s. 59

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2717/98
Dz.U. L 342 z 17.12.1998, s. 10

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 921/1999
Dz.U. L 114 z 1.5.1999, s. 46

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1122/1999
Dz.U. L 135 z 29.5.1999, s. 33

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1961/2001
Dz.U. L 268 z 9.10.2001, s. 8

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2387/2001
Dz.U. L 323 z 7.12.2001, s. 10

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 851/2002
Dz.U. L 135 z 23.5.2002, s. 14

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 902/2002
Dz.U. L 142 z 31.5.2002, s. 20

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2379/2002
Dz.U. L 358 z 31.12.2002, s. 108

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 686/2004
Dz.U. L 106 z 15.4.2004, s. 10

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 877/2004
Dz.U. L 162 z 30.4.2004, s. 54

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1074/2004
Dz.U. L 198 z 5.6.2004, s. 3

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1077/2004
Dz.U. L 203 z 8.6.2004, s. 7

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1205/2004
Dz.U. L 230 z 30.6.2004, s. 39

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1431/2004
Dz.U. L 264 z 11.8.2004, s. 3

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1743/2004
Dz.U. L 311 z 8.10.2004, s. 19

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1894/2004
Dz.U. L 328 z 30.10.2004, s. 57

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2165/2004
Dz.U. L 371 z 18.12.2004, s. 3

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 218/2005 Dz.U. L 39 z 11.2.2005, s. 5	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2279/1999 Dz.U. L 279 z 29.10.1999, s. 26
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1034/2005 Dz.U. L 171 z 2.7.2005, s. 11	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 961/2002 Dz.U. L 148 z 6.6.2002, s. 18
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1197/2005 Dz.U. L 194 z 26.7.2005, s. 11	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 416/2004 Dz.U. L 68 z 6.3.2004, s. 12
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1317/2005 Dz.U. L 210 z 12.8.2005, s. 8	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 634/2004 Dz.U. L 100 z 6.4.2004, s. 19
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1319/2005 Dz.U. L 210 z 12.8.2005, s. 13	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1074/2004 Dz.U. L 198 z 5.6.2004, s. 3
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1981/2005 Dz.U. L 318 z 6.12.2005, s. 4	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 220/2005 Dz.U. L 39 z 11.2.2005, s. 11
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1982/2005 Dz.U. L 318 z 6.12.2005, s. 8	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1035/2005 Dz.U. L 171 z 2.7.2005, s. 15
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 210/2006 Dz.U. L 36 z 8.2.2006, s. 34	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1101/2005 Dz.U. L 183 z 14.7.2005, s. 64
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1449/2006 Dz.U. L 271 z 30.9.2006, s. 33	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1321/2005 Dz.U. L 210 z 12.8.2005, s. 21
(przetwory owocowe i warzywno)	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1439/2005 Dz.U. L 228 z 3.9.2005, s. 9
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2077/85 Dz.U. L 196 z 26.7.1985, s. 28	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1471/2005 Dz.U. L 234 z 10.9.2005, s. 3
Decyzja Komisji 89/198/EWG Dz.U. L 73 z 17.3.1989, s. 54	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 392/2006 Dz.U. L 65 z 7.3.2006, s. 14
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2053/89 Dz.U. L 195 z 11.7.1989, s. 11	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 939/2006 Dz.U. L 172 z 24.6.2006, s. 13
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2054/89 Dz.U. L 195 z 11.7.1989, s. 14	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1178/2006 Dz.U. L 212 z 2.8.2006, s. 6
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2252/92 Dz.U. L 219 z 4.8.1992, s. 19	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1205/2006 Dz.U. L 219 z 10.8.2006, s. 7
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 558/93 Dz.U. L 58 z 11.3.1993, s. 50	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1207/2006 Dz.U. L 219 z 10.8.2006, s. 9
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1905/94 Dz.U. L 194 z 29.7.1994, s. 21	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1235/2006 Dz.U. L 225 z 17.8.2006, s. 22
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1429/95 Dz.U. L 141 z 24.6.1995, s. 28	(inne)
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1591/95 Dz.U. L 150 z 1.7.1995, s. 91	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2676/91 Dz.U. L 253 z 10.9.1991, s. 14
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2315/95 Dz.U. L 233 z 30.9.1995, s. 70	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2154/96 Dz.U. L 289 z 12.11.1996, s. 2
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2382/95 Dz.U. L 244 z 12.10.1995, s. 40	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 180/2001 Dz.U. L 27 z 30.1.2001, s. 15
Decyzja Komisji 97/795/WE Dz.U. L 323 z 26.11.1997, s. 37	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1248/2004 Dz.U. L 237 z 8.7.2004, s. 11
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 956/97 Dz.U. L 139 z 30.5.1997, s. 10	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1819/2005 Dz.U. L 293 z 9.11.2005, s. 3
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1622/1999 Dz.U. L 192 z 24.7.1999, s. 33	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 3393/93 Dz.U. L 306 z 11.12.1993, s. 32

Zezwolenie na pomoc państwa w ramach przepisów zawartych w art. 87 i 88 Traktatu WE
Przypadki, względem których Komisja nie wnosi sprzeciwu

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2009/C 30/05)

Data przyjęcia decyzji	17.12.2008
Numer środka pomocy	N 387/08
Państwo członkowskie	Francja
Region	—
Nazwa środka pomocy (i/lub nazwa beneficjenta)	Système d'aides au transport
Podstawa prawna	Projet de délibération du Conseil d'Administration de l'ADEME (Agence de l'Environnement et de la Maîtrise de l'Énergie)
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy
Cel pomocy	Ochrona środowiska
Forma pomocy	Dotacja bezpośrednia
Budżet	30 mln EUR (całkowity budżet)
Intensywność pomocy	50 %
Czas trwania pomocy	1.1.2009-31.12.2014
Sektory gospodarki	Wszystkie
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Agence de l'Environnement et de la Maîtrise de l'Énergie (ADEME) 20, avenue du Grésillé BP 90 406 F-49004 Angers cedex 01
Inne informacje	—

Tekst decyzji w autentycznej wersji językowej, z którego usunięto wszystkie informacje o charakterze poufnym, można znaleźć na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

IV

(Zawiadomienia)

ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII
EUROPEJSKIEJ

KOMISJA

Kursy walutowe euro ⁽¹⁾

5 lutego 2009 r.

(2009/C 30/06)

1 euro =

Waluta	Kurs wymiany	Waluta	Kurs wymiany		
USD	Dolar amerykański	1,2829	AUD	Dolar australijski	1,9772
JPY	Jen	115,04	CAD	Dolar kanadyjski	1,5807
DKK	Korona duńska	7,4511	HKD	Dolar hong kong	9,9472
GBP	Funt szterling	0,878	NZD	Dolar nowozelandzki	2,5033
SEK	Korona szwedzka	10,6265	SGD	Dolar singapurski	1,9325
CHF	Frank szwajcarski	1,4919	KRW	Won	1 770,63
ISK	Korona islandzka		ZAR	Rand	12,7571
NOK	Korona norweska	8,779	CNY	Juan renminbi	8,7708
BGN	Lew	1,9558	HRK	Kuna chorwacka	7,3952
CZK	Korona czeska	28,248	IDR	Rupia indonezyjska	14 962,46
EEK	Korona estońska	15,6466	MYR	Ringgit malezyjski	4,6372
HUF	Forint węgierski	294,99	PHP	Peso filipińskie	60,72
LTL	Lit litewski	3,4528	RUB	Rubel rosyjski	46,601
LVL	Łat łotewski	0,7032	THB	Bat tajlandzki	44,845
PLN	Złoty polski	4,6485	BRL	Real	2,9559
RON	Lej rumuński	4,279	MXN	Peso meksykańskie	18,5251
TRY	Lir turecki	2,1032	INR	Rupia indyjska	62,426

⁽¹⁾ Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez ECB.

V

(Ogłoszenia)

PROCEDURY ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

KOMISJA

Zgłoszenie zamiaru koncentracji**(Sprawa COMP/M.5465 — Orkla/Sapa)****Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2009/C 30/07)

1. W dniu 30 stycznia 2009 r. zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾ Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwo Orkla ASA („Orkla”, Norwegia) przejmie w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady kontrolę nad całym przedsiębiorstwem Sapa AB („Sapa”, Szwecja) w drodze zakupu akcji.
2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:
 - w przypadku przedsiębiorstwa Orkla: działalność w sektorze markowych dóbr konsumpcyjnych, produkcji stopów aluminium, energii odnawialnej, materiałów specjalistycznych i inwestycji finansowych,
 - w przypadku przedsiębiorstwa Sapa: działalność w zakresie produkcji i dostaw wytłoczków z miękkiego aluminium.
3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona koncentracja może wchodzić w zakres rozporządzenia (WE) nr 139/2004. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii. Należy zauważyć, iż zgodnie z obwieszczeniem Komisji w sprawie uproszczonej procedury stosowanej do niektórych koncentracji na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽²⁾, sprawa ta może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym obwieszczeniu.
4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Można je przesyłać do Komisji faksem (nr faksu: (32-2) 296 43 01 lub 296 72 44) lub listownie, podając numer referencyjny: COMP/M.5465 — Orkla/Sapa, na poniższy adres Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 56 z 5.3.2005, s. 32.

Zgłoszenie zamiaru koncentracji
(Sprawa COMP/M.5459 — Alcoa/Elkem)
Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2009/C 30/08)

1. W dniu 29 stycznia 2009 r. zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwo Alcoa Inc. („Alcoa”, Stany Zjednoczone) przejmuje w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady kontrolę nad całym przedsiębiorstwem Elkem Aluminium ANS („Elkem Aluminium”, Norwegia) w drodze zakupu akcji.
2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:
 - w przypadku przedsiębiorstwa Alcoa: przemysł aluminiowy, w tym produkcja i sprzedaż aluminium pierwotnego oraz wprowadzanie go do obrotu,
 - w przypadku przedsiębiorstwa Elkem Aluminium: produkcja i sprzedaż aluminium pierwotnego oraz wprowadzanie go do obrotu.
3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona koncentracja może wchodzić w zakres rozporządzenia (WE) nr 139/2004. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii. Należy zauważyć, iż zgodnie z obwieszczeniem Komisji w sprawie uproszczonej procedury stosowanej do niektórych koncentracji na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽²⁾, sprawa ta może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym obwieszczeniu.
4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Można je przesyłać do Komisji faksem (nr faksu: (32-2) 296 43 01 lub 296 72 44) lub listownie, podając numer referencyjny: COMP/M.5459 — Alcoa/Elkem, na poniższy adres Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 56 z 5.3.2005, s. 32.

NOTA DO CZYTELNIKA

Instytucje postanowiły zaprzestać umieszczania w swoich tekstach wzmianek o ostatnich zmianach cytowanych aktów.

O ile nie określono inaczej, akty, do których następują odesłania w opublikowanych tekstach, są aktami obecnie obowiązującymi.